

Fiskerne. Fiskeriet hører til vort lille Lands naturlige Næringsveje og er af overmaade stor Betydning for en stor Del af vort Lands Indbyggere. Men de Næringsveje, vi kan regne til vort Lands naturlige Næringsveje, maa vi støtte og fremhjelpe, saa godt vi formaar. Vi ved, at Fiskerbefolkningen i det hele taget ikke kan siges at høre til de velhavende Klasser. Fiskerne udfører et haardt og slidsomt Arbejde; de har vel nok deres daglige Udkomme, men hører som sagt ingeniunde til de bedst stillede i vort Samfund. Derfor synes jeg, det vil være rigtigt, at vi bidrager vort til at gøre deres Arbejde saa lidt brydsomt og vanskeligt som muligt. Den haarde Kamp, Fiskerne kæmper for Tilværelsen, fortjener efter min Mening den allerstørste Paaskønnelse og Deltagelse.

Det er imidlertid ikke alene af den Grund, vi bør støtte Fiskerne, det er navnlig, fordi vi derved bidrager til at forøge Nationalværdien. Dette spiller for mig den allerstørste Rolle, og naar man samtidig med, at man hjælper en fattig og stræbsom Del af vor Befolkning, kan forøge Nationalværdien, forkommer det mig, at der er al Grund til at skænke denne Sag den største Opmærksomhed. Det er desuden værd at lægge Mærke til, at denne Forøgelse af Nationalværdien, som flere Talere allerede har omtalt, sker paa den allersmukkeste Maade, som tænkes kan, idet der ikke er noget, der hedder at tage fra den ene og lægge til den anden, hvilket i og for sig heller ikke kan forøge Nationalværdien. Dersom jeg f. Eks. køber en Hest af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) og sælger den med det samme og tjener 200 Kr. paa den, saa er jeg blevet 200 Kr. rigere, og han er blevet 200 Kr. fattigere, hvad der i hvert Tilfælde ikke kan glæde ham. Men selv om det maaske kan være mig en Glæde, er her ikke Tale om nogen Forøgelse af Nationalværdien; der foregaar kun en Omflytning af Værdien. Naar derimod Fiskerne sejler ud og henter Havets Rigdomme hjem, sker der en Forøgelse af Samfundsværdien, og der drages tillige nye Værdier ind i Omsætningen. Det, tror jeg, spiller den allerstørste Rolle for vort Samfunds Økonomi i det hele, og da det gælder Udviklingen af vore naturlige

Næringsveje, maa vi være ganske særlig opmærksomme derpaa.

Jeg har ved en tidligere Lejlighed benyttet en Sammenligning mellem Fiskeri og Hedeopdyrkning, og selv om dette for en overfladisk Betragtning kunde synes underligt, fordi den ene Virksomhed foregaar paa Landet, den anden paa Vandet, er de to Ting alligevel i allerhøjeste Grad beslægtede. Hede dyrkerne gør et brydsomt og slidsomt Arbejde, der vel giver dem det daglige Udkomme, men dog ikke gør dem velhavende; i den Henseende er de stillede omtrent som Fiskerbefolkningen i al Almindelighed. Hedeopdyrkingen er en direkte Forøgelse af Nationalværdien, ogsaa i den Henseende viser der sig altsaa Slægtskab med Fiskeriet. Det er da ogsaa navnlig ud fra denne Betragtning, at jeg altid har haft stor Interesse baade for Hedeopdyrkning og Fiskeri.

Der er om Fiskerne under denne Forhandling kun udtalt kønne og gode Ord, og man har som Grund til, at man ikke tidligere har gjort saa meget for dem, som man ønskede, anført, at de finansielle Forhold ikke har tilladt det. Nu siger man, og det er vel ogsaa rigtigt, at de finansielle Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at disse Ønsker kan opfyldes, og jeg vilde derfor meget gerne, at det skulde lykkes nu at føre denne Sag igennem i dens Helhed. Man skal være forsigtig med Nedsættelse af Kommissioner; siger mange — det er for Resten ogsaa min Opfattelse —, og jeg vil navnlig være noget ængstelig ved Nedsættelse af en Kommission til delvis Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Det er blevet sagt, at sidste Gang, der var nedsat en Kommission til at undersøge Spørgsmaalet om Havne paa Vestkysten, endte det med, at vi fik en Havn, men vel at mærke paa Østkysten, og det var ikke rart, om vi nu skulde til at begynde forfra igen, og Resultatet saa skulde blive et lignende.

Der foreligger altsaa to Lovforslag, om hvilke nogle siger, at de er forskellige, og andre, at de ligner hinanden meget. Jeg er af den sidste Opfattelse. Naar der f. Eks. til Bygningen af Havnen ved Thyborøn i begge Forslag er opført et Beløb paa 400,000 Kr., kunde man næsten fristes til at tro, at de to Forslagsstillere havde haft Samraad med hinanden om dette